

Der var engang en søbadeanstalt, ude i Charlottenlund. I næsten 100 år havde dens lysegrønne træbaraker blinket forjættende derude i det efterhånden noget plumrede hav, den lange smalle træbro, der forbandt den med kysten, bød velkommen til alle elskere af hav, sol og himmel. Abent hus fra maj til september.

Tusinder af mennesker valfartede derud hver evige sommer, man dyrkede kroppen, indgik og styrkede venskaber, hentede sundhed og ny energi efter de lange mørke vintermåneder.

BEDRE END ALVERDENS PILLER

Her var tænkt på alt, her var plads til alle. Fællesbad i midten og separat kvinde- og herreafdeling på ydersiderne. Her kunne man ugenært smide alle kludene og luften og lune og brune stakels indespærrede kroppe. Her kom mange unge til og fra arbejde, mange ældre mennesker, der vidste at C.S. var bedre end alverdens piller og medicin. Mange med madkurv og lyst til at snakke, mange med lekture eller bare et håndklæde, for at finde lidt fred og afslapelse fra en stresset dagligdag. En ægte folkelig foreteelse. Barmhjertigt langt fra byens smog og bilernes smøden.

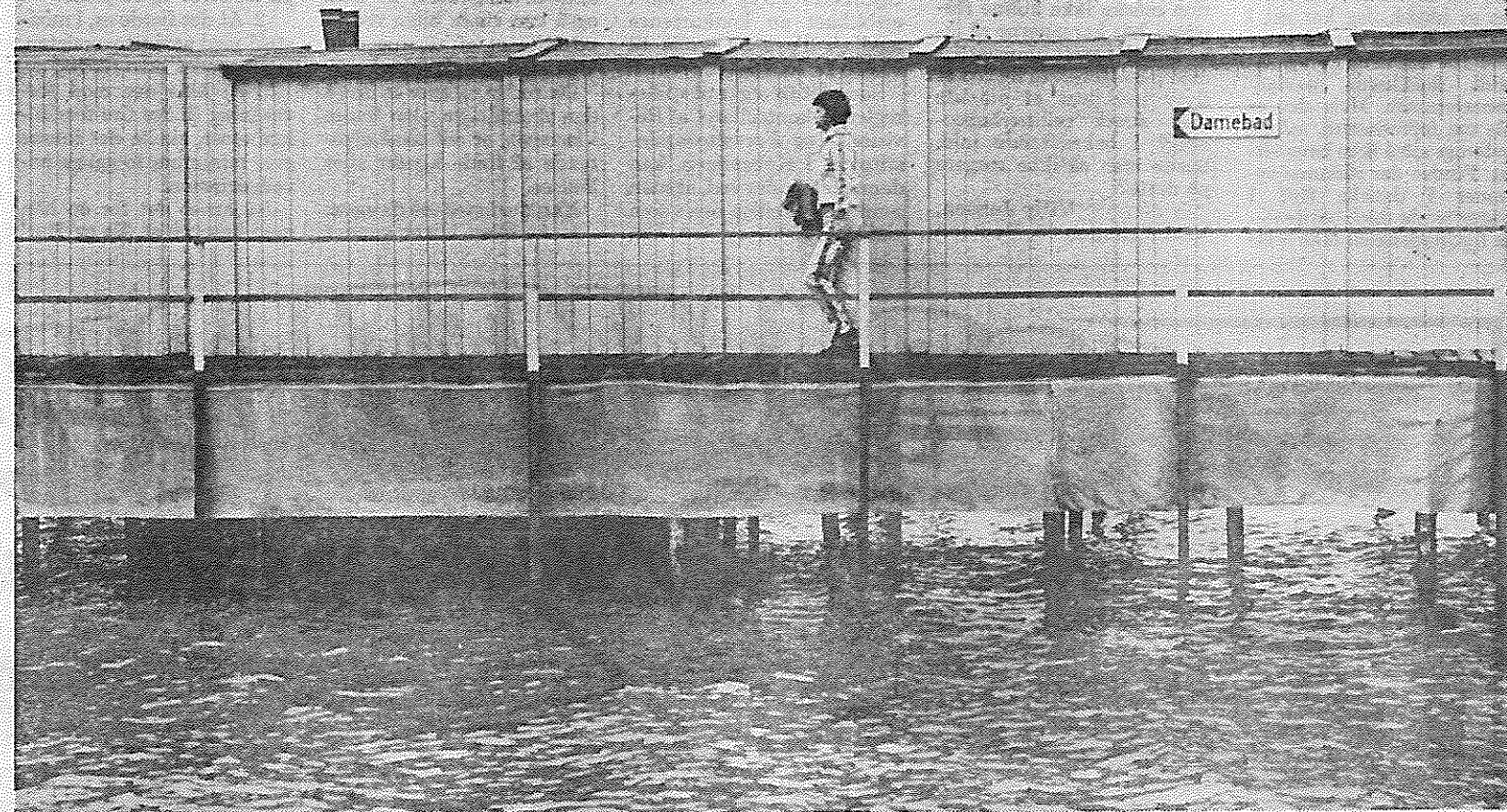
GRUMT SNIGMORD

Det er nu historie, fortid. En skønne dag i 1982 besluttede den grumme snigmorder hr. Sparekniv på Gotfredsens rådhus i Gentofte Kommune, at nu skulle det være slut med denne sommerspøg. Som vanligt, når sommeren var forbi, blev de lysegrønne huse pilleret ned og pakket sammen. Og denne gang fjernede man også de tykke pæle, der ellers plejede at stå og stritte nøgne og forladte vinteren over. Som en bekræftelse på, at de gode sommerglæder ville vende stærkt tilbage.

Der sker jo så meget, og vi almindelige mennesker har jo ikke en pind forstand på politik. Der skal jo spares og herregud, et enkelt, lille søbad, og det er naturligvis beklageligt, men på den anden side og der er så mange hensyn at tage (eller ikke tage).

I kolde tal: en nødvendig udskiftning af den gamle, udfidte og tungt håndterlige anstalt vil koste 4 millioner kroner. Dertil udgifter

SNIGMORDET I CHARLOTTENLUND

Hr. Sparekniv tog pludselig og uventet livet af den gamle Charlottenlund søbadeanstalt, som i næsten 100 år har været et fristed for elskere af hav, sol og himmel. Nu er den væk, men der er stadig en spinkel chance for at få den igen. Den chance må udnyttes, skriver Chili Turéll i dagens Vindue.

til undersøgelser af mulige nye materialer og opstillingsmuligheder. Pengene skal bruges til andre og vigtigere sager.

PROTEST

Men der var mange der syntes, at C.S. var en vigtig sag. En underskriftindsamling blev foretaget, der blev sendt en protestskrivelse til kommunen. En delegation mødte op på Gentofte Rådhus til en forhandling med politikerne. Man gjorde opmærksom på, at her var tale om en opbyggelig og helsebringende institution, som i løbet af en sæson blev

besøgt af ca. 30.000 mennesker. I en stadig mere forurennet og stresset verden bliver der et stadigt voksende behov for rekreative områder, parker, svømmehaller, legepladser, kort sagt åndehuller og når man skærer ned på — fjerner disse, forringer man den almene sundhedstilstand både mentalt og fysisk.

Skulle det komme dertil, hvorfor så ikke spare på de kulturelle udgifter til foredrag, udstillinger, koncerter, udsmykninger etc. Med andre ord, hellere smør på brødet end kultur på biblioteket.

En kendt filosof sagde engang, at uden kunst bliver mennesket sindssygt. Og det er jo så sandt, så sandt.

KUNSTEN I ANDEN RÆKKE

Men uden lys og luft dør mennesket, og så må kunstnen komme i anden (eller som det næsten altid sker: i sidste) række.

Tilbage står at C.S. har været lukket i sommer, men også at sagen blot er 'i mælpose', at man har afsat et mindre beløb til undersøgelser af, hvad man kan gøre, og at en endelig dom først vil

falde engang i efteråret.

Så vi håber. Håber på, at de ansvarlige forstår nødvendigheden af at bevare, dvs. genrejse C.S., naturligvis under mere tidsvarende former. Hvis det kan hjælpe, er der vel ikke noget i vejen for, at man kan tage entré, ligesom det koster noget at komme ind i en svømmehal. Betænk det u hensigtsmæssige i at nedlægge en arbejdsplads, så lille den end må være. Det koster dyrt i en anden ende af budgettet.

Og så det med den almene sundhed. Rygter fortæller, at det står lidt sløjt til på det

punkt. Så hvis vi ikke er døde af nitritforgiftning forinden, og hvis havet ikke i mellemtiden er blevet endeligt og gennemgribende inficeret af cancerfræmkaldende zebraalger, så har vi da lov til at håbe på et snarligt gensyn med Charlottenlund Søbadeanstalt. Har vi ikke?

AF CHILI TURÉLL